

לא בגלל פרידמן

אין שום הוכחה שדיינים מהזרם הלאומי מתונים יותר מדיינים מהזרם החרדי. הביקורת על שר המשפטים איבדה קשר עם העובדות

ניק הגנה טובה יותר לעגונות ומסורבות גט, למרות הצעות חוזרות ונשנות בעניין זה.

טרם כניסתו של השר פרידמן לתפקיד נקבעו על-ידי קודמיו בתפקיד מועדים לבחירת שופטים ולב-חירת דיינים ופורסמו שמות המועמדים. נוכח המח-סור החמור בשופטים ודיינים החליט השר לקיים את הישיבות שנקבעו למינויים לערכאות הראשונות במועדן. במסגרת זו נבחרו כ-20 שופטים לבתי המש-פט האזרחיים ו-15 דיינים.

לכאורה, עקב כוחם היחסי של החרדים בוועדה, היו יכולים להיבחר רק דיינים המשתייכים לזרם החרדי. אולם, השר העלה בוועדה את הצורך למנות דיינים מקלים, והחברים בוועדה התחשבו בעמדתו של השר לפיה יש לבחור באופן מגוון, המבוסס על כישוריהם של המועמדים השונים ותוך התחשבות במגוון הזרמים ובשירות של המועמדים בצה"ל. וכך, מבין חמישה עשר הדיינים שנבחרו, שישה שירתו בצה"ל, וארבעה מהם הינם בוגרי ישיבות הסדר. יחס זה בבחירה, בין הציבור החרדי לציונות הדתית, גבוה מזה השורר כיום בבתי הדין הרבניים.

אם כך, על מה המהומה? מה היתה האלטרנטיבה שעמדה בפני השר? להמשיך כמו קודמיו לעכב את סבב המינויים? כאשר בתי הדין הרבניים הם בבחינת מציאות פוליטית ששינויה מהיסוד אינו עומד בשלב זה על הפרק, ניתן לכל הפחות לפעול למינוי דיינים, שיקצרו את התורים הארוכים, וימנעו את הגודש ועינוי הדין המתמדיינים והמתדיינות.

ד"ר רבין הוא מרצה למשפטים

דוד בן-גוריון, בשיתוף המפלגות הדתיות, היה אביו מולידו של חוק שיפוטי בתי-דין רבניים, אשר קבע כי: "נישואים וגירושין של יהודים בישראל ייערכו על פי דין תורה". אכן, המצב הנוכחי בת-חום דיני האישות, שהוא פרי חקיקה זו בעיקר, טומן בחובו בעיות קשות, בייחוד בקשר לזכויות נשים ולזכות לחופש מדת.

במאמר שהתפרסם כאן אתמול, בעניין מינוי הדיינים לבתי הדין הרבניים, גלגל עו"ד גיא ארון את האחריות לפגיעה בזכויות נשים על שר המשפטים, פרופ' דניאל פרידמן. ביקורת זו מהווה סוג של "ירי מהמותן" לעבר מטרה לא ראויה, שכן היא מחטיאה את גורמי הבעיה האמיתיים: אי-הפרדה בין רת למדינה, ואי-ההכרה בנישואין אזרחיים.

עוד לפני סבב המינויים הנוכחי היה המצב בבתי הדין הרבניים כדלקמן: 83% מהדיינים השתייכו ליהדות החרדית ורק 17% לציונות הדתית. בוועדה לבחירת דיינים יש כיום רוב מוחלט ליהדות החרדית. יתר-על-כן, ספק רב אם הדיינים הקרובים יותר לציונות הדתית "נוחים" יותר לנשים מאשר הדיינים השייכים לזרם החרדי.

כידוע, הציונות הדתית שלטה במשך עשרות שנים בבתי הדין הרבניים ומעולם לא נבחרה אישה לתפקיד דיינית. הדין בבתי הדין הוא "דין תורה" על פיו פוסקים הדיינים מכל הזרמים ביהדות האור-תודוכסית ומעמד האישה וזכויותיה נגזרים מדין זה. בשנים בהם יד הציונות הדתית היתה על העליונה לא נעשה כל ניסיון לשנות את ההלכה בדרך שתע-